

Моментална фотография.

Кой знае отъ гдѣ една маймуна намѣрила фотографически апаратъ и отворила фотография въ пустинята. И много не искала — за дѹзина портрети два финикови орѣха.

Тръгнали отъ всички страни на пустинята — мишки, и плѣхове, и къртици да се фотографиратъ. И всички били радостни, че се фотографирали и ликътъ си изобразенъ видѣли. Понесла се мѣлва изъ пѣлата пустиня.

Портретитѣ се носили отъ ржцѣ въ ржцѣ, и всички се очудвали и викали отъ възхищение

— О! чудо! Погледнете, колко е хубаво! . . . Простого за невѣрване! . . .

И всички признали, че маймуната е чуденъ художникъ; другъ на нея нѣма равенъ.

На лѣвоветѣ, слоноветѣ и бегемотитѣ се поискало да се фотографиратъ и право при нея отиватъ.

Прѣвъ застаналъ слонътъ:

— Хайде, драги фотографе, изобрази ме! Можешъ, нали?

— Какъ не? — забързала маймуната. — Само малко търпение. Ето иде и лѣвътъ.

— Фотографирайте и мене! — извикалъ той — Но силата и свирѣпостъта по-мощни да сж въ портрета, щото който ме погледне тукъ, да по-

трепере! . . .

— Всичко, всичко ще бжде, — увѣрявала маймуната. Само, моля, дайте си сега сериозенъ изгледъ, разсърдете се! Ха, така!

